

Protocol meldcode

Inleiding

Vanaf januari 2019 moeten organisaties met de verbeterde Meldcode en het afwegingskader werken. De verbeterde Meldcode is tot stand gekomen om situaties van onveiligheid beter en eerder in beeld te krijgen. In de Meldcode is in stap 4 en 5 een *afwegingskader* opgenomen. Het afwegingskader bestaat uit vijf vragen.

In de verbeterde Meldcode is ook de *participatie van kinderen* opgenomen. Het gaat hierbij om negen *actiepunten*, en in stap 3 is het gesprek met het kind toegevoegd.

Inhoud

Inleiding	2
1 De Meldcode	3
1.1 Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten melden?	3
1.2 Situaties van onveiligheid	3
1.3 Afwegingsvragen	4
2. Overzicht wettelijk verplichte stappen	5
3. Omschrijving van de stappen	6
4. Wettelijke verplichtingen	8
4.1 Verantwoordelijkheid	8
4.2 Vertrouwelijke informatie	8
4.3 Documenteren	8
4.4 Instructie gebruik Kindcheck	8
4.5 Deskundigheid eengerelateerd geweld/meisjesbesnijdenis	8
4.6 Informatie over meldrecht in relatie tot beroepsgeheim	9
4.7 Meldrecht	9
4.8 Verwijsindex risicojongeren	9
5. Participatie van kinderen	10
Bijlage(n)	12
Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure	12

1 De Meldcode

De Meldcode is gebaseerd op drie pijlers: *Meldnormen*, *Situaties van Onveiligheid* en de *Afwegingsvragen*.

1.1 Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten melden?

Beroepskrachten *moeten* een melding doen bij Veilig Thuis in de volgende situaties:

1. In **alle** gevallen van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid en disclosure.
2. In alle **andere** gevallen waarin de beroepskracht meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
3. Wanneer een beroepskracht die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

1.2 Situaties van onveiligheid

In het afwegingskader zijn er situaties vastgelegd waarin de beroepskracht *altijd* moet melden bij Veilig Thuis. Dit zijn situaties waarbij er sprake is van:

- Acute onveiligheid
- Structurele onveiligheid
- Disclosure (d.w.z. kind/volwassene geeft zelf aan slachtoffer te zijn van mishandeling/verwaarlozing)

Acute onveiligheid

Een zorgvrager die in direct fysiek gevaar is, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.

Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de *afwezigheid* van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook om het onnodig toedienen of juist nalaten van toedienen van medicijnen.

Structurele onveiligheid

Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of geweld. Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst.

Disclosure

Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen bij huiselijk geweld of kindermishandeling of zich uiten bij een beroepskracht zonder hulp te vragen. Deze slachtoffers dienen ook bij Veilig Thuis gemeld te worden. Dit noemen we *disclosure* oftewel: onthulling. Wanneer

een kind of volwassene uit zichzelf praat over mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. De drie meldnormen zijn te vertalen in vijf afwegingsvragen die u in stap 4 stelt.

Voorbeelden van acute, structurele onveiligheid en disclosure voor deze beroepspraktijk zijn te vinden in de bijlage(n).

1.3 Afwegingsvragen

Het *afwegingskader* (toe te passen in stap 4), bevat de vijf *afwegingsvragen* waarmee beroepskrachten bij de twee beslissingen, die in stap 5 van de meldcode moeten worden genomen, worden ondersteund.

2. Overzicht wettelijk verplichte stappen

<p>Stap 1</p> <p>In kaart brengen van signalen</p> <p>Kind en <u>brusjescheck</u></p>	<p>De leerkracht observeert en brengt de signalen in kaart en noteert deze in Esis bij registraties-extra ondersteuning-thuissituatie-<i>Meldcode</i>. De leerkracht (of intern begeleider) doet de <u>brusjescheck</u>* en heeft een eerste gesprek met de ouders over de zorgen die er zijn. (*onderzoeken of de zorgen weggenomen kunnen worden, zie 3. Wettelijke verplichtingen)</p>
<p>Stap 2</p> <ul style="list-style-type: none"> • Collegiale consultatie <p>Bij twijfel: Veilig Thuis (anoniem) Bij twijfel: <u>letseldeskundige</u></p>	<p>De leerkracht bespreekt de signalen met een collega (meestal de intern begeleider). Indien dit nodig is, wordt door de intern begeleider advies gevraagd bij Veilig Thuis en indien van toepassing zet de intern begeleider een signaal in de verwijsindex. Alle stappen worden in Esis gedocumenteerd onder registraties-extra ondersteuning-thuissituatie-<i>Meldcode</i>. De directie wordt op de hoogte gesteld.</p>
<p>Stap 3</p> <p>Gesprek met betrokkene(n) en (indien van toepassing) kind</p>	<p>De leerkracht voert samen met de intern begeleider een gesprek met de betrokken ouder en indien van toepassing, het kind. Dit gesprek wordt in Esis genoteerd onder registraties-extra ondersteuning-thuissituatie-<i>Meldcode</i></p>
<p>Stap 4</p> <p>Wegen van geweld en/of kindermishandeling</p> <p>Gebruik het afwegingskader</p>	<p>De leerkracht, intern begeleider en directie beoordelen naar aanleiding van de informatie die er ligt of er verdere stappen ondernomen moeten worden. Bij twijfel neemt de intern begeleider contact op met Veilig Thuis. Indien besloten wordt om over te gaan tot een melding bij Veilig Thuis, brengt de Intern begeleider de ouders op de hoogte hiervan en documenteert dit gesprek in Esis. De directie is eindverantwoordelijk voor de melding die gedaan wordt bij Veilig Thuis.</p>

<p style="text-align: center;">Stap 5</p> <p>Beslissen met Veilig Thuis</p>	<p>De Melding wordt schriftelijk met een meldformulier van Veilig Thuis gedaan (zie website Veilig Thuis) door de Intern begeleider. Deze zorgt ook voor een kopie die naar ouders wordt verzonden. Daarnaast wordt er een kopie in Esis bewaard onder extra ondersteuning-thuissituatie-soort ondersteuning: <i>Meldcode</i></p>
<p style="text-align: center;">Afweging 1</p> <p>Is melden noodzakelijk?</p> <p>Melden is noodzakelijk als er sprake is van acute of structurele onveiligheid</p>	<p>De intern begeleider noteert de vervolgstappen in Esis onder extra ondersteuning-thuissituatie-soort ondersteuning: <i>Meldcode</i></p>
<p style="text-align: center;">2Afweging</p> <p>Is hulpverlening (ook) mogelijk?</p>	<p>De intern begeleider noteert de vervolgstappen in Esis onder extra ondersteuning-thuissituatie-soort ondersteuning: <i>Meldcode</i></p>

3. Omschrijving van de stappen

Stap 1: In kaart brengen van signalen

- De leerkracht noteert signalen in Esis-notitie thuissituatie met datum en bespreekt de signalen met de intern begeleider)
- De kindcheck wordt ingezet indien er signalen zijn dat een ouder, gezien de situatie, de veiligheid van het kind in gevaar kan brengen. De kindcheck wordt gedaan door de intern begeleider in overleg met de leerkracht.
- Alle correspondentie betreffende de meldcode wordt in Esis genoteerd onder extra ondersteuning- thuissituatie-*Meldcode* door zowel de leerkracht al de intern begeleider.
- Bij signalen/ vermoedens van eerge relateerd geweld wordt advies ingewonnen bij Veilig Thuis door de intern begeleider. Dit advies wordt opgevolgd.

Stap 2: Collegiale consultatie

Bij vermoedens van mishandeling of onveilige situatie voor het kind wordt altijd een collega geraadpleegd (meestal de intern begeleider of aandachtsfunctionaris). Bij twijfel wordt er altijd advies bij Veilig Thuis gevraagd door de intern begeleider.

Stap 3: Gesprek met betrokkene(n) en kind

- De intern begeleider overlegt met de leerkracht of en wie in gesprek gaat met de betrokkenen. Meestal voeren de leerkracht en de intern begeleider het gesprek gezamenlijk. De directie is op de hoogte en kan indien gewenst ook bij het gesprek aanwezig zijn, afhankelijk van de situatie.
- In overleg wordt er (indien van toepassing) ook een gesprek met het kind gevoerd. De leerkracht voert dit gesprek. In sommige gevallen is het wenselijker dat de intern begeleider het gesprek aangaat, dit gebeurt in overleg met de leerkracht.

Stap 4: Wegen van geweld en/of kindermishandeling

De leerkracht en intern begeleider beoordelen op basis van de verkregen informatie met elkaar de veiligheidssituatie. Bij twijfel wordt er altijd advies ingewonnen bij Veilig Thuis. Hierna volgt er overleg met de directie voor er besloten wordt om naar stap 5, de melding bij Veilig Thuis te doen. Deze melding wordt schriftelijk gedaan door de intern begeleider. De leerkracht vult aan. Hierna volgt een gesprek met de betrokkenen door de leerkracht, intern begeleider en indien gewenst, de directie waarna de betrokkenen een kopie van de melding door de school ontvangen. Dit gesprek wordt van tevoren voorbereid door de leerkracht en intern begeleider/directie zodat het doel van het gesprek voor iedereen helder is. Er wordt een verslag van het gesprek gemaakt, waarna ook deze met de betrokkenen wordt gedeeld. Dit verslag wordt ook in Esis gezet, onder extra ondersteuning-thuissituatie-Meldcode. De ouders worden ervan op de hoogte gebracht dat er een registratie bij Veilig Thuis zal plaatsvinden.

Vijf afwegingsvragen

	1	<p><i>Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling?</i></p> <p>Afsluiten en vastleggen in dossier. Ga verder met afweging 2.</p>
Meldnorm 1	2	<p><i>Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode in dat er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?</i></p> <p>Ga verder met afweging 3. Melden bij Veilig Thuis. De afwegingen 3 tot en met 5 worden samen met Veilig Thuis doorlopen.</p>
Meldnormen 2 en 3	3	<p><i>Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</i></p> <p>Melden bij Veilig Thuis. Ga verder met afweging 4.</p>

4	<p><i>Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten?</i> Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</p> <p>Melden bij Veilig Thuis. Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging 5.</p>
5	<p><i>Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen?</i> Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</p> <p>(Opnieuw) melden bij Veilig Thuis. Hulp opstarten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.</p>

Stap 5: Beslissen met Veilig Thuis:

- 1: Is melden noodzakelijk?
- 2: Is hulp inzetten/organiseren (ook) mogelijk?

De melder neemt bij een melding samen met Veilig Thuis de laatste drie vragen van het afwegingskader door.

4. Wettelijke verplichtingen

4.1 Verantwoordelijkheid

In de meldcode ligt binnen onze school vast wie binnen de organisatie de stappen doorloopt. Signalen die de leerkracht in de klas opvangt, worden besproken met de intern begeleider (aandachtsfunctionaris binnen onze school). De onderbouwcoördinator is naast de intern begeleider ook aandachtsfunctionaris. De directie is eindverantwoordelijk voor de beslissing om wel- of geen melding te doen bij Veilig Thuis.

Intern begeleider en aandachtsfunctionaris: Marjolijn Velt (aanw. ma, di, do, vr)
 onderbouwcoördinator en aandachtsfunctionaris: Jolanda Schop (aanw. di, wo, do, vr)

4.2 Vertrouwelijke informatie

Soms komt een leerling met vertrouwelijke informatie vanuit de thuissituatie bij een leerkracht of intern begeleider. Als leraar kan je geen geheimhouding beloven aan leerlingen tegenover collega's of directie. Je hebt als leraar wel discretieplicht, geen beroepsgeheim. Discretieplicht betekent dat gegevens die gedeeld zijn alleen vrijgegeven mogen worden aan anderen die recht hebben op die gegevens. *Iedereen* die op een school werkt heeft discretieplicht (ambtsgeheim). Dit betekent dat binnen de school wel vertrouwelijke informatie betreffende een leerling discreet mag worden besproken om zo de leerling de nodige ondersteuning te bieden. Met derden die buiten de onderwijsinstelling staan, mag dit niet.

4.3 Documenteren

Alle informatie betreffende de observaties, meldingen en gesprekken met ouders hierover worden in Esis genoteerd onder extra ondersteuning-thuissituatie-meldcode. Ouders ontvangen een kopie van gespreksverslagen en een kopie van de melding als deze gedaan is.

4.4 Instructie gebruik Kindcheck

De Kindcheck is onderdeel van de Wet Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Doel van de Kindcheck is om meer kinderen in beeld te brengen die ernstig risico lopen mishandeld of verwaarloosd te worden door de situatie waarin hun ouder(s) verkeert of verkeren. De kindcheck is speciaal bedoeld voor mensen die werken met volwassen cliënten/patiënten, zoals (huis)artsen, verpleegkundigen, maatschappelijk werkers, psychiaters en psychologen. De kindcheck houdt in dat je in je contacten met volwassen cliënten/patiënten nagaat of er kinderen in het gezin zijn en inschat of zij veilig zijn. De Kindcheck vindt plaats in **stap 1 van de Meldcode**. Deze wordt dus **NIET** door het onderwijs uitgevoerd. Door school kan wel een brusjescheck worden gedaan, dit wordt meestal gedaan door de intern begeleider.

De brusjescheck houdt in dat de medewerker in zijn of haar contacten met kinderen en/of volwassen cliënten nagaat of er (andere) kinderen in het gezin zijn en inschat of zij veilig zijn. De medewerker doet dit bijvoorbeeld bij volwassen cliënten met (ernstige) psychische problemen of drugs en/of alcoholverslaving. Of bij cliënten die een partner hebben die geweld gebruikt. Bij twijfels over de veiligheid van de kinderen doorloopt de medewerker de stappen van deze meldcode. De medewerker legt dan eerst vast door welke signalen bij de cliënt (oudersignalen) hij of zij twijfelt over de veiligheid van de kinderen.

4.5 Deskundigheid eengerelateerd geweld/meisjesbesnijdenis

Er gelden specifieke aandachtspunten als er sprake is van (een vermoeden van) eengerelateerd geweld. Zo dient men in deze zaken altijd een deskundige te raadplegen, omdat het collectieve karakter van deze vorm van geweld specifieke expertise vraagt. U kunt een op het gebied van eengerelateerd geweld deskundige raadplegen of Veilig Thuis.

Bij acute bedreiging van de veiligheid worden de stappen versneld, zo nodig binnen een uur. Denk hierbij aan (vermoedens van) een gedwongen huwelijk, achterlating, eerwraak die op (zeer) korte termijn dreigen plaats te vinden. Niet ingrijpen kan leiden tot moeilijk of niet omkeerbare situaties. De school neemt in dergelijke gevallen direct contact op met een aandachtsfunctionaris eengerelateerd geweld bij de politie en/of Veilig Thuis.

4.6 Informatie over meldrecht in relatie tot beroepsgeheim

Het beroepsgeheim of de zwijgplicht is een belangrijke voorwaarde voor effectieve hulpverlening. De vertrouwensrelatie met een cliënt of patiënt is van wezenlijk belang. Toch kunnen er situaties zijn waarin de problematiek zo ernstig is dat het doorbreken van het beroepsgeheim noodzakelijk is. *zie 4.2 vertrouwelijke informatie*

4.7 Meldrecht

De regels voor het verbreken van het beroepsgeheim gelden voor alle situaties waarin een cliënt zich in een ernstige situatie bevindt. Bij een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld is dit in een meldrecht vastgelegd in de Wet maatschappelijke ondersteuning (art. 5.2.6 Wmo). Dit biedt iedere beroepskracht met een beroepsgeheim of een andere zwijgplicht het recht om een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld bij Veilig Thuis te melden. Ook als zijn cliënt,

patiënt of leerling daar geen toestemming voor geeft. Daarnaast biedt het meldrecht beroepskrachten de mogelijkheid om informatie over een cliënt, patiënt of leerling te verstrekken als Veilig Thuis daarbij in een onderzoek naar vraagt.

NB: Het wettelijk meldrecht geldt ook als er alleen meerderjarigen bij het huiselijk geweld zijn betrokken.

NB: Voor een zorgvuldige besluitvorming is het noodzakelijk dat de beroepskracht de situatie, voordat hij zijn besluit neemt, bespreekt met een deskundige collega en zo nodig ook (op basis van anonieme cliëntgegevens) advies vraagt aan Veilig Thuis. Verder is het van belang dat de aanwezigheid van voldoende relevante feiten of signalen en zorgvuldige verzameling van deze feiten en signalen aantoonbaar is, en dat er een zorgvuldige en concrete afweging van belangen is geweest. Alle stappen van de meldcode zijn zorgvuldig doorlopen, en de gesprekken met de betrokkene(n) zijn gevoerd.

4.8 Verwijsindex risicojongeren

De organisatie moet zijn medewerkers op de hoogte stellen van de meldingsprocedure voor de Verwijsindex risicojongeren. Dit geldt alleen voor organisaties die bevoegd zijn een melding te doen in dit systeem. De intern begeleider is beheerder en signalerings bevoegde van de verwijsindex op school.

5. Participatie van kinderen

Voor kinderen die mishandeld, verwaarloosd of seksueel misbruikt worden, is het essentieel dat zij gezien en gehoord worden door volwassenen in hun omgeving die (professioneel) betrokken zijn en die zij vertrouwen.

Om de participatie van kinderen op te nemen in uw protocol zijn de negen opgestelde actiepunten uit de *“Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling”* (VWS, 2018) omgezet in concrete vragen.

1. Termen

In dit protocol spreken we over ‘ouder en kind’. Het is belangrijk om het kind als gesprekspartner te zien en te behandelen. In de punten hieronder zijn concrete vragen opgenomen die meegenomen kunnen worden in het gesprek.

2. Informatie over het proces

Het is belangrijk dat het kind door een volwassene (de intern begeleider of de leerkracht), meegenomen wordt in wat de zorgen zijn en welke stappen er concreet genomen gaan worden. Er wordt informatie gegeven aan het kind over:

- Wie wat aan het doen is.
- Waarom diegene dit aan het doen is.
- Wanneer dit gebeurt.
- Wat de zorgen zijn.
- Welke besluiten er genomen worden, door wie, over wat en wanneer.
- Wanneer er terugkoppeling is van bijv. Veilig Thuis en waarover.
- Mogelijkheden voor het kind voor participatie, meedenken, mening geven.
- Recht op klacht of verzet.

3. Informatie over veilig opgroeien

Het kind heeft recht om informatie te krijgen over Veilig opgroeien. Er wordt met het kind gesproken waarbij onderstaande gesprekspunten aan bod kunnen komen.

- Hoe en wie geeft de informatie aan kinderen over hun recht om veilig op te groeien?
- Wat is een normale omgang tussen ouder en kind?
- Hoe gaat u een kind *ontschuldigen*?

4. Recht op eigen mening

Het kind heeft het recht om betrokken te zijn en blijven. Het kind krijgt ook de gelegenheid om zijn of haar mening te geven en zal geïnformeerd worden hierover tijdens een gesprek met de leerkracht of intern begeleider.

5. Vragen en luisteren naar de visie van het kind

Het kind krijgt de gelegenheid om zijn of haar visie op het geheel te geven. Denk hierbij aan:

- De mening van het kind over bestaande zorgen.
- De door het kind geopperde oplossingen.
- De mening over voorgestelde beslissingen.

6. De mening van het kind in de besluitvorming

Er zal naar de mening van het kind gevraagd worden tijdens een gesprek tussen de leerkracht/intern begeleider en het kind. Deze mening wordt genoteerd in het dossier in Esis onder notities- meldcode en zal worden toegevoegd aan het dossier als er een melding bij Veilig Thuis wordt gedaan.

7. Route bij disclosure

In het geval van disclosure, zal de intern begeleider de route bespreken met het kind. Bijvoorbeeld: direct contact met Veilig Thuis en samen vervolgstappen bepalen.

8. Steun

Na de melding wordt er geregeld een gesprek gevoerd met het kind over hoe het met hem of haar gaat na de melding. Dit kan bij de leerkracht of intern begeleider. Het kind kan hierin zijn of haar voorkeur aangeven. Het contact met Veilig Thuis en eventuele andere hulpverlening wordt door de intern begeleider gedaan en wordt teruggekoppeld naar de leerkracht.

9. Tips voor gesprek

Kwalitatieve gesprekstips: *“Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling”* (VWS, 2018).

Bijlage(n)

Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure

In samenspraak met Veilig Thuis zijn standaard definities en voorbeelden opgesteld. Deze voorbeelden zijn gericht op de praktijk van het onderwijs, bijvoorbeeld: basisonderwijs, voortgezet onderwijs, speciaal onderwijs en leerplicht.

Acute onveiligheid

Definitie	Een persoon is in direct fysiek gevaar, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.
Toelichting	Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook het onnodig toedienen van medicijnen of het verrichten van onnodige zorg.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none"> • Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling behoeft. • (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe. • Poging tot verwurging. • Wapengebruik. • Geweld tijdens de zwangerschap. • (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar. • Acute bedreiging om zichzelf of een naaste (waaronder (ex)-partner, kinderen of familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (familiedrama, eerwraak, vrouwelijke genitale verminking). • Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot + 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel. • Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrekt of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt. • Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn. • Acuut onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen vanwege suïcidepoging, automutilatie, acuut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs. • Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling. • Een minderjarig kind dat alleen gelaten wordt in huis zonder toezicht en verzorging van een volwassene. • Minderjarigen die opgesloten worden in huis en onthouden worden van eten en drinken.

- Minderjarigen die met een alleenstaande ouder leven, waarbij deze ouder een acute psychose krijgt.

Structurele onveiligheid

Definitie	Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of van geweld.
Toelichting	Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst. In de afweging of sprake is van structurele onveiligheid is ten minste over de volgende factoren informatie nodig: herhaling van geweld /onveiligheid, oudersignalen en eventuele kindsignalen/signalen van slachtoffers.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none"> • Minderjarigen die opgroeien bij ouders met zodanig ernstige problematiek ten gevolge van verstandelijke beperking, middelenverslaving, psychische problematiek dat de fysieke en emotionele veiligheid van het kind bij herhaling en/of voortdurend wordt bedreigd en de ontwikkelmogelijkheden van deze minderjarigen structureel ingeperkt worden. • Ernstige verwaarlozing die voor jonge opgroeiende kinderen blijvende schade kan veroorzaken. • Minderjarigen die een hoog schoolverzuim hebben. • Minderjarigen die stelselmatig getuige zijn van huiselijk geweld. • Minderjarigen die geregeld fysiek mishandeld worden. • Psychische en/of fysieke mishandeling door escalerende vormen van langdurige stalking in partnerrelaties.

Disclosure

Definitie	Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen of zich uiten bij (mogelijk) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
Toelichting	Wanneer een slachtoffer, kind of volwassene, uit zichzelf een beroepskracht om hulp vraagt bij mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling of zich hierover uit, zonder hulp te vragen, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Het met onvoldoende voorbereiding met de ouders/pleger(s) bespreken van de (door het slachtoffer) geuite zorgen kan leiden tot (verergering van) situaties van acute of structurele onveiligheid. Dit geldt uitdrukkelijk ook voor specifieke vormen van huiselijk geweld zoals (ex-)partnerstalking, huwelijksdwang, eengerelateerd geweld en ouderenmishandeling. Een professionele norm tot melden betekent in dit geval zorgvuldige afstemming over de vervolgacties tussen de beroepskracht, Veilig Thuis en het slachtoffer.
Voorbeelden	

